

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Horváth Antal ügyvéd és a dr. Bene Gyöngyvér Ügyvédi Iroda (..... ügyintéző: dr. Filser-Bene Gyöngyvér ügyvéd) által képviselt **Televízió Zrt.** (.....) felperesnek a jogtanácsos által képviselt **Országos Rádió- és Televízió Testület** (.....) alperes ellen műsorszolgáltatási ügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében a Fővárosi Bíróság 2008. évi május hó 8. napján kelt 20.K.33.777/2006/14. számú ítélete ellen a felperes által 15. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán az alulírott helyen 2008. évi november hó 26. napján megtartott nyilvános tárgyalás alapján meghozta a következő

Ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - az adóhatóság külön felhívására - 24.000 (azaz huszonnégyezer) forint fellebbezési illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az alperes a Rádiózásról és televíziózásról szóló 1996. évi I. törvény (a továbbiakban: Rttv.) 41.§-ának (1) bekezdés b) pontja alapján hatósági ellenőrzés keretében vizsgálta a felperes műsorszolgáltatását, és a 2006. márciusi műsor folyamán vélelmezett törvénysértések miatt a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 51.§-ának (1) bekezdésében biztosított ügyféli jog gyakorlása érdekében

2006. április 27-én levélben nyilatkozattételre hívta őt fel. Az alperes a 1355/I/2006 (VI.14.) számú határozatában megállapította, hogy március 25-én a „.....” című produkció végén közzétett Kft. támogatói szpot reklámjellegű információt tartalmazott, az elhangzott „Rendezvényeszközök a legjobb áron.”, a party partner” mondatban a megjelölt tájékoztatás túllépi a szponzoráció kereteit, mivel nem csupán a támogató tevékenységét és a róla alkotott képet népszerűsítette, hanem azáltal, hogy kimondta, hogy a cég a legkedvezőbb áron nyújtja szolgáltatásait, a szolgáltatás igénybevételére ösztönözte a televíziónézőket, így módon a felperes az Rttv. 10.§-ának (5) bekezdésének tiltó rendelkezése ellenére burkolt reklámot tett közzé, ezért az Rttv. 112.§-ának (1) bekezdés d) pontja alapján érvényesítette a szerződésben megállapított kötbért és a műsorszolgáltatási szerződés 11.6.1.18. pontja szerint 3.135.784 forint megfizetésére kötelezte a felperest.

Megállapította továbbá az Rttv. 18.§ (1) és (5) bekezdéseinek a megsértését amelyek miatt az Rttv. 112.§-ának (1) bekezdés a/ pontjában foglalt figyelmeztetést alkalmazta.

A felperes keresetében eljárásjogi és anyagi jogi szabálysértésre hivatkozással az Rttv. 10.§ (5) bekezdés megsértése vonatkozásában az alperesi határozat hatályon kívül helyezését, vagy a szankció mérséklését kérte, míg az Rttv.18.§-ának (1) és (5) bekezdéseinek megsértése vonatkozásában a keresetétől elállt.

Az elsőfokú bíróság a felvetett eljárásjogi kérdésről megállapította, hogy az eljárás megindításáról a felperes tudomást szerzett, az elektronikus ügyintézés lehetőségének az igénybevétele a tájékoztatásban valóban nem szerepelt, azonban emiatt semmiféle olyan jellegű hátrány nem érte a felperest, amely az ügyféli jogainak gyakorlásában akadályozta volna. Az alperesi értesítésre a felperes érdemben reagált, nyilatkozatát az alperes értékelte, mérlegelte, és ezt követően hozott határozatot. A bírósági eljárás során az alperes igazolta, hogy az eljárás 2006. április 24-én indult, az öt napos értesítési kötelezettségének 2006. április 27. napján eleget tett. Az ügyintézési határidővel kapcsolatosan osztotta azt az alperesi álláspontot, hogy a felperest semmiféle hátrány nem érte abból kifolyólag, hogy az érdemi döntés a Ket. 33.§-ának (1) bekezdésében foglalt határidő túllépésével született.

Az anyagi jogi kérdésben az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az alperes a tényállást megfelelő módon tisztázta, a határozatában az irányadó jogszabályhely feltüntetésével álláspontját kifejtette. A kötbér szankció vonatkozásában annak összegszerűségét és számítási módját, valamint a szankció kiválasztását is részletezte. A Legfelsőbb Bíróság Kftv.III.37.069/2005/4. számú ítéletére utalással, mely szerint a támogatói szpotban is megvalósulhat a burkolt reklámozás, megállapította, hogy a tárgyi esetben is ez történt, a műsorszám részeként került adásba „ a cég a legjobb áron kínálja szolgáltatásait”, semleges információ látszatát keltve nyíltan hívott fel a szolgáltatás igénybevételére. Ennek ellenkezőjét a felperesnek az eljárás során nem sikerült bizonyítania a Pp. 164.§-ának (1) bekezdésében foglaltak alapján.

A kiszabott szankció tekintetében a Műsorszolgáltatási Szerződés 11.6.1.18. pontja alapján megállapította, hogy a burkolt reklámra vonatkozó kötelezettség megszegése esetén a műsorszolgáltató kötbérrel tartozik az alperes által meghatározott összegben, mely nem haladhatja meg a kötbér alapjának a 2%-át. Az összecszerűséget és a számítási módot a felperes keresetlevelében nem vitatta. Mindezekre tekintettel az alperesi határozat érdemben vizsgált részét törvényesnek ítélte és a felperes keresetét elutasította.

Az elsőfokú bíróság ítélete elleni fellebbezésében a felperes a döntés jogszerűségét vitatta. Álláspontja szerint az ítéletben megállapított eljárási jogszabálysértés mértéke olyan súlyú, hogy az megalapozza az alperesi határozat hatályon kívül helyezését. Az ügyintézési határidő túllépése esetén a hatóság nem hozhat jogszerűen elmarasztaló határozatot, hiszen ilyen jogértelmezés elfogadása esetén, melyet az elsőfokú bíróság ítéletében indokolt, az tartalmatlanná és értelmetlenné tenné a Ket. 33.§-ában írt rendelkezéseket, és sérti a felperesnek a Ket. 4.§-a alapján gyakorolható, a jogszabályokban meghatározott határidőben hozott döntéshez való jogát. A határozatban foglalt szankció végrehajtása szintén jogszerűtlen volt, és kárt okozott a felperesnek, amit a Ket. 4.§-ának (2) bekezdése értelmében az alperesnek meg kellene térítenie.

Az Rttv. 10.§-ának (5) bekezdése vonatkozásában kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság tévesen fogadta el az alperesi határozatban foglalt jogi érvelést. Álláspontja szerint a tárgybeli szponzorszpotban elhangzottak alapján nem állapítható meg a burkolt reklámozás, mivel nem állnak fenn a törvény által előírt konjunktív feltételek, támogatói szpotban burkolt reklámozás nem valósulhat meg, azt a Médiatörvény egyértelműen kizárja. Legfeljebb az Rttv. 18.§-nak (2) bekezdésének a sérelme állhatna fenn, mely szerint „támogatott műsorszám nem ösztönözhet és nem hívhat fel, a támogató vagy az általa meghatározott harmadik személy termékének beszerzésére, vagy szolgáltatásának igénybevételére, illetőleg az attól való tartózkodásra”. A támogatói üzenetek sugárzásával legfeljebb a támogatói szabályok megsértése jöhet számításba, ezt támasztja alá, hogy a támogatói szpot önmagában nem minősül műsorszámnak, a támogatói szpotban a jogszabály által is megengedetten, elvártan népszerűsítő információ jelenhet meg, így a semleges információ keltés mint olyan kizárt. A támogatói üzenetet az Rttv. 18.§-ának (1) bekezdése szerint a műsorszám közzétételét közvetlenül megelőzően, vagy azt követően lehet bemutatni, ezért nem értett egyet a felperes a bírósági ítéletben foglaltakkal, mely szerint a sérelmezett közlés a műsorszám részeként került adásba. Semleges információ látszatának keltése nem történt, a támogatói szpottokban bemutatott termékek, elhangzott szövegek a támogatásra vonatkozó szabályokra irányadó módon, annak érdekében kerültek bemutatásra, hogy a támogatót, vagy a támogatóról alkotott képet, illetve a támogató tevékenységét, vagy termékeit az Rttv. 2.§ 44. pontja értelmében népszerűsítse. A burkolt reklámozáshoz a semleges információ keltés szükséges, ezzel szemben a támogatói szpotban direkt információ jelenhet meg, továbbá a burkolt reklám műsorszámon belüli megjelenést jelent, míg a támogatói üzenet nem minősül

műsorszámnak. A Médiatörvény éppen azért húzza meg a határvonalat, hogy a kétszeres értékelés ne valósulhasson meg.

A kötbér mértékével kapcsolatban előadta, hogy álláspontja szerint eltúlzott, a jogsértés súlyával nem áll arányban. A nem jogerős közigazgatási határozatok nem szolgálhattak alapul a szankció megválasztásánál és mértékének a kiválasztásánál. A fokozatos szankció alkalmazás elve szerint a figyelmeztető jellegű szankciót követően kismértékű kötbér szankció kiszabására kerülne sor, vagy az a) pontos szankció alkalmazása lehetne jogszerű mint figyelmeztetés. Bizonyítás nélkül nem állapítható meg, az Rttv. 2.§ 4. pontjában meghatározott konjunktív feltételek megvalósulása, a burkolt reklámozás, az elsőfokú ítélet és az alperesi határozat e vonatkozásban jogsértő.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A felperes fellebbezése nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen tárta fel és abból okszerű következtetéssel állapította meg a felülvizsgált határozat jogszerűségét, jogi okfejtéseivel és ítéletének indokolásával a másodfokú bíróság egyetértett.

Az elsőfokú bíróság az alperes eljárásának releváns részeit okszerűen vette figyelembe annak megítélésakor, hogy történt-e, és milyen súlyú eljárásjogi jogszabálysértés a műsorszám vizsgálata során. Minden egyes felperesi kereseti kifogást helyesen értékelve körütekintően, részletesen és a jogszabályi rendelkezéseket megfelelően alkalmazva indokolta döntését. A másodfokú bíróság az eljárásjogi jogszabálysértésekkel összefüggően tett valamennyi megállapítását és döntési indokait osztja, megismételni nem kívánja.

A felperes fellebbezésében az elkövetett eljárásjogi hibák együttes, a határozat hatályon kívül helyezését megalapozó hatására hivatkozott, amely érvelés a következők miatt nem alapos.

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bíróságának KK 31. számú kollégiumi állásfoglalásával összhangban vezette be a Ket. 111. § (1) bekezdése azt a rendelkezést, mely szerint a közigazgatási döntés hatályon kívül helyezését az ügy érdemére is kiható eljárási szabály megsértése eredményezheti. A hatályon kívül helyezést megalapozó feltételek a felperes esetében - az elsőfokú bíróság helytálló indokai szerint - nem álltak fenn.

Az Rttv. 10.§-ának (5) bekezdése szerint burkolt, illetve tudatosan nem észlelhető reklám nem közölhető.

Az alperes vizsgálta, hogy az Rttv. 2. § 4. pontjában definiált burkolt reklám fogalmi elemei az érintett tájékoztatás vonatkozásában megvalósultak-e, az elsőfokú bíróság helyes jogi álláspontra helyezkedett, amikor úgy ítélte meg, hogy az alperes határozatából a burkolt rekláminősítés megalapozottsága kitűnik, helyesen döntött annak megállapítása mellett, hogy a határozat jogszabályt nem sértett.

A fellebbezésben foglaltakra utalással mutat rá a másodfokú bíróság, hogy az Rttv. 2.§-ának 4. pontja határozza meg a burkolt reklám fogalmát, e szerint az a műsorszám vagy műsorszámon belüli tájékoztatás, amely semleges információ látszatát keltve ösztönöz áru vásárlására, vagy szolgáltatás igénybevételére, vagy bármely más üzleti magatartásra.

Az alperesi Testületnek a 247/1997. (X. 30.) számú határozata szerint semleges információ látszatának minősül olyan közlés, akár képen, akár hangban, akár írásban, mely a szerzője, illetőleg közreadója gazdasági, személyes vagy csoportérdeket jelenít meg az objektivitás érzését keltő eszközökkel. Burkolt reklámnak minősül az adott műsorszámban vagy műsorfolyam egészében az alapinformáció lényeges tartalmához képest indokolatlan módon és mértékben megjelenő gazdasági elem. A burkolt reklám lehet szándékos és gondatlan.

Az Rttv. 2.§-ának 44.pontja szerint a műsorszám támogatásának minősül a reklámnak nem minősülő műsorszám elkészítéséhez, nyilvános közzétételéhez a műsorszolgáltatónak nyújtott pénzbeli vagy más gazdasági természetű hozzájárulás, annak érdekében, hogy a támogató vagy általa meghatározott harmadik személy nevét, védjegyét, megkülönböztető jelzését, a róla alkotott képet népszerűsítse. Az Rttv. 18.§-ának (2) bekezdése szerint a támogatott műsorszám nem hívhat fel és nem befolyásolhat a támogató vagy az általa meghatározott harmadik személy üzleti tevékenységének igénybevételére, illetőleg az attól való tartózkodásra.

Jelen perben a felsorolt rendelkezéseket egymással szoros összefüggésben kell értelmezni. Az értelmezés alapján megállapítható, hogy a műsorszámon belüli támogatók megnevezése mellett az általuk létrehozott szolgáltatás minősítése, illetőleg ismertetése alkalmas arra, hogy a fogyasztókat a termék vásárlására, illetve a szolgáltatás igénybevételére ösztönözze. Ezek az információk annyiból keltik a semlegesség látszatát, hogy nyíltan nem hívnak fel fogyasztásra, hanem a támogató megnevezése keretében nyújtanak olyan információkat, melyek a fogyasztói szokások kialakítását befolyásolhatják.

A határozatban nem a támogatott műsorszám minősítése történt, hanem a műsorszámon belüli támogatás megállapítása, a műsorszám támogatásáról való tájékoztatás az objektivitás érzését keltő eszközzel a támogató gazdasági érdekét szolgálták, az alapinformáció tényleges tartalmához - a támogatáshoz - képest indokolatlan módon és mértékben jelent meg a gazdasági elem túllépve a támogatás jellemzőit, a támogatói szpot burkolt reklámnak minősül.

E jogkérdésben az alperes helyesen foglalt állást és alkalmazta a Műsorszolgáltatási Szerződés szerinti kötbér szankciót, mértékének megállapításánál a más jogviszonyon alapuló kötelelemre tekintettel mérlegelési lehetősége sem az alperesnek, sem pedig a bíróságnak nem volt.

Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság érdemben helyes ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A felperes fellebbezése nem járt sikerrel, az alperesnek a másodfokú eljárásban költsége nem merült fel, arról a másodfokú bíróságnak rendelkeznie nem kellett, míg a le nem rótt fellebbezési illeték viselésére a felperes a 6/1986. (VI.26.) IM. rendelet 13.§-ának (2) bekezdése alapján köteles.

Budapest, 2008. évi november hó 26. napján

Dr. Rothermel Erika s.k. a tanács elnöke, Dr. Losonczy Erzsébet s.k. előadó bíró,
Huszárné dr. Oláh Éva s.k. bíró

A kiadmány hitelül: